

[Lundberg.]

af 3 pCt.s Grundskyld fra 1. April med samtidigt Bortfald af alle Ejendomsskatter vil betyde en saa hurtig Stigning af Byrderne paa Jorden, at det i hvert Fald i adskillige Tilfælde vil komme til at virke ret uheldigt. Jeg tænker f. Eks. paa en Mand, der sidder med en Haveparcel til 3 000 Kr., som han søger at faa betalt, til han en Gang kan faa bygget et lille Hus derpaa. Gennem mange Aar lægger han lidt til Side hver Uge for at faa de 3 000 Kr. betalt, men han er endnu ikke naaet saa vidt, at han kan bygge, det ser han ingen Udveje til, saaledes som Forholdene er. Ham skal der nu paalægges en Grundskyldskat paa 90 Kr. om Aaret. Det kan betyde, at han maa gaa fra sin Jord, fordi den nu bliver for dyr at ligge med, thi den paagældende Arbejder kan ikke bygge paa den.

Saa siger man ganske vist saa kont: Ja, men Jorden bliver billigere, for det er klart, at Jorden falder i Pris i samme Omfang, som der bliver lagt Skat paa den. Men det bliver bare ikke den Mand, der nu sidder paa Jorden, som kommer til at nyde godt af den billigere Jordpris, det bliver den, som afkøber ham Haven det Beløb billigere, som 90 Kr. er Renten af om Aaret. Det bliver jo det første og sikre Resultat.

Hvis det saa endda var et Led i en samlet Plan; men man mener jo, at Gennemførelsen af en 3 pCt.s Grundskyld allerede i Løbet af en 6—7 Maaneder skal have sat saa meget Byggeri i Gang, at man ganske kan ophæve Huslejeloven her i København f. Eks. Jeg maa jo sige, at jeg slet ikke tror paa, at Byggeriet saa hurtigt vil komme i Gang. For det første er der slet ikke planlagt noget Byggeri for den kommende Sommer, for det andet er der ingen Penge i Statsboligfonden, og for det tredje er Forholdene endnu ikke saa sikre paa dette Omraade, at de private tør sætte Midler ind.

Naar det ærede Medlem Hr. Willesen siger, at det er abnormt, at vi samtidig med Bolignød har Arbejdsløshed i Byggefagene, saa kan det naturligvis paa en Maade være rigtigt; men paa den anden Side kan han dog ikke være blind for, at naar der gennem de mange Aar ikke er blevet bygget noget, er det ganske simpelt af den Grund, at de private ikke har turdet sætte Penge i Byggeforetagender, fordi Konjunkturerne og Pengenes Værdi i den Grad har været usikre, og saadanne Nybygningers Afkastningsværdi var i høj Grad problematisk. Af den Grund og fordi Kommunerne og Staten ikke kan magte Opgaven

alene, er Forholdene paa dette Omraade netop blevet, som de er.

At man i Løbet af 6—7 Maaneder ved Gennemførelsen af de første 5 Paragraffer af dette Lovforslag skulde være naaet til, at der var bygget saa meget, at man med et Strøg kunde slette Huslejeloven, er dog vist lidt vel stærkt sagt.

Den højtærede Indenrigsminister mente, at de Herrer Forslagsstillere ved Udarbejdelsen af Lovforslaget havde haft rigeligt med Blæk, endogsaa saa rigeligt, at de kunde tillade sig at klatte med det til Slut. Naar jeg ser paa Lovforslaget, faar jeg nærmest det Indtryk, at de har haft smaat med Blæk, thi ellers havde de dog sikkert ikke indskrænket sig til at løse det store Problem, som Huslejelovgivningens Afvikling er, med en eneste Linie. Det er, tror jeg, for let en Maade at slippe om ved den Historie paa.

De Lempelser, som man tænker at gennemføre for Byggeriet, er der naturligvis i nogen Grad Mening i, dog tror jeg, det vilde være et alt for farligt Skridt at suspendere alle Byggebestemmelser i 2 Aar; vi fra vor Side kan i alt Fald ikke gaa med til, at man skal have Lov til, selv om det er til egen Beboelse, at fylde Københavns og de andre Byers Omegn med baraklignende Bygninger, brandfarlige Bygninger o. s. v. ganske uden Tilsyn fra det offentlige. Det kan være rigtigt, at der dispenseres noget fra Bestemmelserne om Vejforbindelser og Kloakanlæg, at de gældende Vedtægter rundt om i Byerne er strengere end nødvendigt, og at der bygges mere solidt, end det behøves, og derfor ogsaa dyrere, kan vi vist godt være enige om, men en saadan Bestemmelse som den i § 7 er dog vistnok af alt for vidtrækkende Natur.

Det ærede Medlem vil altsaa forstaa, at vi ikke tror, at de første 5 Paragraffer vil have den Virkning, som han tilsigter, og at vi maa være absolutte Modstandere af § 6.

Det andet Afsnit om Lempelser i Kommunerne Byrder gaar ud paa, at Kommunerne Statstilskud til Aldersrente hæves, og ligeledes at Statens Tilskud til Invalideforsikringen bringes op til et højere Beløb end det nuværende. Det kan jo lyde meget smukt, men naar det nu kun er faa Maaneder siden, vi her i Tinget har faaet gennemført en Aldersrentelov og en Invalideforsikringslov, og det ærede Medlem ved, at man naaede saa langt, som det overhovedet var muligt at faa Ministeren med til i Retning af større Refusion til Kommunerne, og at et stort Flertal her i Salen var enig med Ministeren, saa er det vel nok lidt meget at forlange, at vi skal tage et